

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Act normativ comunitar		Proiect de act normativ national		Observatii
Directiva nr. 2004/35/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO nr. L 143/30.04.2004, p. 56-75)	Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului	Art/ Para/	Prevederi	
1	2	3	4	5
Art.1 Obiectiv Prezenta directivă are ca obiect stabilirea unui cadru de răspundere pentru daunele aduse mediului întemeiat pe principiul „poluatorul plătește”, pentru a preveni și a repara daunele aduse mediului.		Art.1	Prezenta ordonanță stabilește cadrul de reglementare al răspunderii de mediu, bazată pe principiul „poluatorul plătește”, în scopul prevenirii și reparării prejudiciului ¹ asupra mediului.	
Art.2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „daună adusă mediului” înseamnă: (a) daunele cauzate speciilor și habitatelor naturale protejate, adică orice daună care are efecte negative grave asupra constituirii sau menținerii unei stări favorabile de conservare a unor asemenea habitate sau specii. Importanța impactului acestor daune se evaluează în raport cu starea inițială, ținându-se seama de criteriile prevăzute de anexa I.		Art.2. pct.13, a)	In intelesul prezentei legi termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii: 13. <i>prejudiciul asupra mediului</i> , inclusiv cel determinat de elementele aeropurtate a) <i>prejudiciul asupra speciilor și habitatelor naturale protejate</i> - orice prejudiciu care are efecte semnificative negative asupra atingerii sau menținerii unei stări favorabile de conservare a unor astfel de habitate sau specii; caracterul semnificativ al acestor efecte se evaluează în raport cu starea inițială, ținând cont de criteriile prevăzute în anexa nr.1; prejudiciile aduse speciilor și habitatelor naturale protejate nu includ efectele negative	

1	2	3	4	5
	Daunele cauzate speciilor și habitatelor naturale protejate nu cuprind efectele negative identificate anterior care rezultă dintr-o acțiune a unui operator care a fost autorizată în mod expres de către autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile de punere în aplicare a articolului 6 alineatele (3) și (4) sau a articolului 16 din Directiva 92/43/CEE sau a articolului 9 din Directiva 79/409/CEE sau, în cazul habitatelor și al speciilor care nu sunt reglementate de legislația comunitară, în conformitate cu dispozițiile echivalente ale legislației interne privind conservarea naturii;		identificate anterior, care rezultă din acțiunile unui operator care a fost autorizat în mod expres de autoritățile competente în concordanță cu prevederile legale în vigoare	
Art. 2.1	(b) daunele aduse apelor, și anume orice daună cu efecte negative grave asupra stării ecologice, chimice și/sau cantitative și/sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2000/60/CE, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică articolul 4 alineatul (7) din directiva menționată anterior;	Art.2., pct.13, b)	b) <i>prejudiciul asupra apelor</i> - orice prejudiciu care afectează în mod negativ și semnificativ starea ecologică, chimică și/sau cantitativă și/sau potențialul ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite în Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică art.2 ⁷ din Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;	
Art. 2.1	(c) daunele aduse solului, și anume orice contaminare a solului care creează un risc semnificativ de consecințe negative asupra sănătății umane prin introducerea directă sau indirectă în sol sau în subsol a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;	Art.2., pct..13, c)	c) <i>prejudiciul asupra solului</i> - orice contaminare a solului care reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană care este afectată negativ ca rezultat al introducerii directe sau indirecte a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme în sol sau în subsol.	
Art. 2.2	„daună” înseamnă o modificare negativă măsurabilă a unei resurse naturale sau o	Art.2., pct.12	<i>prejudiciu</i> - o schimbare negativă măsurabilă a unei resurse naturale sau o deteriorare	

1	2	3	4	5
	deteriorare măsurabilă a unui serviciu legat de resursele naturale care pot surveni direct sau indirect;		masurabila a unui serviciu legat de resursele naturale, care poate surveni direct sau indirect;	
Art. 2.3	„specii și habitate naturale protejate” înseamnă: (a) speciile menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 79/409/CEE sau enumerate în anexa I la aceeași directivă sau cele enumerate în anexele II și IV la Directiva 92/43/CEE; (b) habitatele speciilor menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 79/409/CEE sau enumerate în anexa I la aceeași directivă sau enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE, habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și locurile destinate reproducerii sau cele de odihnă ale speciilor enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE și (c) în cazurile în care un stat membru decide astfel, orice habitat sau specie care nu a fost enumerată în anexele menționate anterior, desemnate de către statul membru în scopuri echivalente cu cele prevăzute de aceste două directive;	Art.2, pct. 17, a)-b)	Articol unic – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu, cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, se modifică și se completează după cum urmează: La articolul 2, punctele 17, 19 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins: „17. specii și habitate naturale protejate: speciile incluse în anexele nr.3, 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2007 privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare; habitatele de păsări migratoare sau a speciilor incluse în anexa nr.3, precum și habitatele naturale enumerate în anexa nr.2 și locurile de reproducere sau de odihnă ale speciilor prevăzute în anexele nr.4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2007 privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare;”	Se actualizează normele de trimitere din textul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007, având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.236/2000 privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.462/2001, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2007 privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

1	2	3	4	5
Art. 2.4	"stare de conservare" înseamnă: (a) în ceea ce privește un habitat natural, ansamblul influențelor exercitate asupra unui habitat natural, precum și asupra speciilor tipice pe care le adăpostește, care pot afecta pe termen lung extinderea lui naturală, structura și funcțiile lui, precum și supraviețuirea pe termen lung a speciilor tipice, după caz, pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatul, pe teritoriul unui stat membru sau în arealul natural al acestui habitat;	Art.2, pct. 18	18. <i>stare de conservare a unui habitat natural</i> - totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural, precum și asupra speciilor caracteristice acestuia și care pot afecta, pe termen lung, distribuția, structura și funcțiile sale, precum și supraviețuirea speciilor ce îi sunt caracteristice pe teritoriul național sau în arealul natural al acestui habitat, după caz;	
	Starea de conservare a unui habitat natural se consideră „favorabilă”, în cazul în care: — arealul său natural și zonele pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere; — structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung există și sunt susceptibile să-și continue existența într-un viitor previzibil și — starea de conservare a speciilor tipice pe care le adăpostește este favorabilă în conformitate cu definiția de la litera (b);	Art.2, pct. 19, a)-c)	„19. starea de conservare a unui habitat natural se consideră „favorabilă” în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere; structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung există și este posibilă existența acestora în viitorul previzibil; speciile sale caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă, în conformitate cu definiția de la pct. 21;	Definiția stării de conservare este preluată în OUG 68/2007 la punctul 18 al art.2. La punctele 19 și 21 ale articolului 2 sunt prevăzute condițiile la îndeplinirea cărora starea de conservare a unui habitat, respectiv a unei specii, este considerată „favorabilă”. Textul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 preia condițiile din directivă dar nu menționează expres, precum actul normativ comunitar, că acestea trebuie îndeplinite cumulativ, putându-se crea astfel confuzii în

1	2	3	4	5
				implementarea acestei prevederi. Prezentă propunere de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 clarifică aspectul menționat.
Art. 2.4	(b) în ceea ce privește o specie, ansamblul influențelor asupra speciei respective care pot afecta pe termen lung răspândirea și importanța populației sale, după caz, pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatul, pe teritoriul unui stat membru sau în arealul natural al speciei respective.	Art.2, pct.20	20. stare de conservare a unei specii - totalitatea factorilor care acționează asupra speciei respective și care pot afecta pe termen lung distribuția și abundența populațiilor sale pe teritoriul național sau în arealul natural al speciei respective, după caz;	
	Starea de conservare a unei specii se consideră „favorabilă”, în cazul în care: — datele referitoare la dinamica populației speciei respective arată că aceasta se menține pe termen lung ca element viabil al habitatului său natural; — arealul natural al speciei nu se reduce și	Art.2, pct.21	21. starea de conservare a unei specii se consideră "favorabilă" în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatelor sale naturale; arealul natural al speciei nu se reduce și nu	Definiția stării de conservare este preluată în OUG 68/2007 la punctul 18 al art.2. La punctele 19 și 21 ale articolului 2 sunt prevăzute condițiile la îndeplinirea cărora starea

1	2	3	4	5
	nu este susceptibil să se reducă într-un viitor previzibil și — există și, probabil, va continua să existe un habitat suficient de mare pentru a menține pe termen lung populația pe care o adăpostește;		există riscul să se reducă în viitorul previzibil; există, și probabil va continua să existe, un habitat suficient de mare pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.”	de conservare a unui habitat, respectiv a unei specii, este considerată „favorabilă”. Textul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 preia condițiile din directivă dar nu menționează expres, precum actul normativ comunitar, că acestea trebuie îndeplinite cumulativ, putându-se crea astfel confuzii în implementarea acestei prevederi. Prezentă propunere de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 clarifică aspectul menționat.
Art. 2.5	„ape” înseamnă toate apele reglementate de Directiva 2000/60/CE;	Art.2, pct. 3	3. <i>ape</i> - apele de suprafață și subterane, astfel cum au fost definite în Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;	
Art. 2.6	„operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, privată sau publică, care desfășoară sau controlează o activitate profesională sau, în cazul în care legislația internă prevede acest lucru, căreia i s-a încredințat o putere economică însemnată asupra funcționării tehnice a unei astfel de activități, inclusiv titularul unui permis	Art.2 pct.11	11. <i>operator</i> - orice persoană fizică sau juridică, de drept public sau privat care desfășoară sau detine controlul unei activități profesionale sau, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru, care a fost investită cu putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a unei astfel de activități,	

1	2	3	4	5
	sau al unei autorizatii pentru o astfel de activitate sau persoana care inregistreaza sau notifica o astfel de activitate;		inclusiv detinatorul unui acord sau autorizatii pentru o astfel de activitate ori persoana care inregistreaza sau notifica o astfel de activitate;	
Art. 2.7	„activitate profesională” înseamnă orice activitate desfășurată în cadrul unei activități economice, afaceri sau întreprinderi, indiferent de caracterul său privat sau public, lucrativ sau nelucrativ;	Art.2, pct.1	1. <i>activitate profesionala</i> - orice activitate desfășurată în cadrul unei activități economice, afaceri sau unei întreprinderi, indiferent de caracterul său privat sau public, profit sau non-profit;	
Art. 2.8	8. „emisie” înseamnă degajarea în mediu, ca urmare a activităților umane, a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;	Art.2, pct.6	6. <i>emisie</i> - evacuarea în mediu, ca rezultat al activităților umane, a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;	
Art. 2.9	„amenințare iminentă de producere a unei daune” înseamnă o probabilitate suficientă de a se produce o daună asupra mediului într-un viitor apropiat;	Art.2, pct. 2	2. <i>amenințarea iminentă cu un prejudiciu</i> - o probabilitatea suficientă de producere a unui prejudiciu asupra mediului în viitorul apropiat;	
Art. 2.10	„măsuri de prevenire” înseamnă orice măsuri luate pentru a răspunde la un eveniment, o acțiune sau lipsă de acțiune care a creat o amenințare iminentă de producere a unei daune asupra mediului, pentru a preveni sau a limita respectiva daună;	Art.2, pct.9	9. <i>masuri preventive</i> – orice masuri luate ca raspuns la un eveniment, o actiune sau o omisiune care a creat o amenintare iminenta cu un prejudiciu asupra mediului, in scopul prevenirii sau diminuarii prejudiciului;	
Art. 2.11	„măsuri de reparare” înseamnă orice acțiune sau combinație de acțiuni, inclusiv măsurile de atenuare sau măsurile intermediare menite să refacă, să reabiliteze sau să înlocuiască resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate sau să furnizeze o alternativă echivalentă pentru aceste resurse sau servicii, în conformitate cu anexa II;	Art.2, pc..10	10. <i>masuri reparatorii</i> - orice actiune sau un ansamblu de actiuni, inclusiv masuri de reducere a prejudiciului sau masuri interimare menite sa refaca, sa reabiliteze sau sa inlocuiasca resursele naturale prejudiciate si/sau serviciile deteriorate sau sa furnizeze o alternativa echivalenta pentru aceste resurse sau servicii, in conformitate cu anexa nr.2;	

1	2	3	4	5
Art. 2.12	„resurse naturale” înseamnă speciile și habitatele naturale protejate, apele și solurile;	Art.2. pct.15	15. <i>resurse naturale</i> - speciile și habitatele naturale protejate, apele și solul;	
Art. 2.13	„servicii” și „servicii privind resursele naturale” înseamnă funcțiile asigurate de o resursă naturală în beneficiul unei alte resurse naturale sau al publicului;	Art.2. pct.16	16. <i>servicii și serviciile resurselor naturale</i> - înseamnă funcțiile asigurate de o resursă naturală în beneficiul altei resurse naturale sau al publicului.	
Art. 2.14	„stare inițială” înseamnă starea resurselor naturale și a serviciilor, în momentul producerii daunei, care ar fi existat, în cazul în care n-ar fi survenit dauna asupra mediului, estimată pe baza celor mai bune informații disponibile;	Art.2. pct.22	„22. starea inițială – starea resurselor naturale și serviciilor la momentul producerii prejudiciului, care ar fi existat dacă prejudiciul asupra mediului nu s-ar fi produs, estimată pe baza celor mai bune informații disponibile.”	Introdus prin OUG privind modificarea OUG 68/2007
Art. 2.15	„regenerare”, inclusiv „regenerare naturală”, înseamnă în cazul apelor, speciilor și habitatelor naturale protejate, revenirea la starea inițială a resurselor naturale prejudiciate sau a serviciilor deteriorate și, în cazul daunelor aduse solurilor, eliminarea oricărui risc grav cu efect negativ asupra sănătății umane;	Art.2. pct.14	14. <i>regenerare</i> , inclusiv <i>regenerarea naturală</i> - în cazul apelor, speciilor și habitatelor naturale protejate înseamnă readucerea la starea inițială a resurselor naturale prejudiciate și/sau a serviciilor deteriorate, iar în cazul prejudiciului asupra solului, înseamnă eliminarea oricărui risc semnificativ cu efect negativ asupra sănătății umane;	
Art. 2.16	„costuri” înseamnă costurile justificate de necesitatea de a asigura o punere în aplicare corectă și eficientă a prezentei directive, inclusiv costurile evaluării daunelor aduse mediului, ale amenințării iminente de producere a unor astfel de daune, a Opțiunilor de acțiune, precum și a cheltuielilor administrative, judiciare și de executare, costurile colectării datelor și alte cheltuieli generale, precum și costurile de supraveghere și de monitorizare.	Art.2. pct..4	4. <i>costuri</i> - costurile care sunt justificate de necesitatea de a asigura o implementare corectă și eficientă a prezentei ordonanțe, inclusiv costurile evaluării prejudiciului asupra mediului, ale amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu, a opțiunilor de acțiune, precum și costurile administrative, judiciare, de punere în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, costurile colectării datelor și alte costuri generale, costurile de monitorizare și	

1	2	3	4	5
			supraveghere a prezentei ordonanțe de urgență	
Art. 3.1, a	Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică: (a) daunelor aduse mediului, prin exercitarea uneia dintre activitățile profesionale enumerate în anexa III, și oricărei amenințări iminente de producere a unor asemenea daune care este determinată de una dintre aceste activități;	Art.3, alin.1, a)	Prezenta ordonanță se aplica: a) prejudiciului asupra mediului, cauzat de orice tip de activitate profesionala prevăzută în anexa nr.3, si oricarei amenintari iminente cu un astfel de prejudiciu determinata de oricare dintre aceste activitati;	
Art. 3.1, b	(b) daunelor aduse speciilor și habitatelor naturale protejate prin exercitarea uneia dintre activitățile profesionale, altele decât cele enumerate în anexa III, și oricărei amenințări iminente de producere a unor asemenea daune determinate de una dintre aceste activități, în cazul în care operatorul a comis o eroare sau o neglijență.	Art.3, alin.1, b)	b) prejudiciului asupra speciilor și habitatelor naturale protejate, și oricărei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu cauzat/a de orice activitate profesionala, alta decat cele prevăzute în anexa nr.3, ori de cate ori operatorul actioneaza cu intentie sau din culpa.	
Art. 3.2	Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere legislației comunitare mai stricte care reglementează desfășurarea uneia dintre activitățile care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive și fără să aducă atingere legislației comunitare care prevede reguli privind conflictele de competență.	Art.3, alin.3	Prezenta ordonanta se aplica fara a aduce atingere legislatiei comunitare si celei nationale care: a) reglementeaza mai sever desfasurarea oricaror activitati ce intra sub incidenta prezentei ordonante; b) prevede reguli in cazul conflictelor de jurisdictie.	
Art. 3.3	Fără să aducă atingere legislației interne aplicabile, prezenta directivă nu conferă părților private nici un drept la despăgubiri, ca urmare a unei daune aduse mediului sau a unei amenințări iminente de producere a unei asemenea daune.	Art.3, alin.4	Prezenta ordonanta nu da persoanelor fizice sau juridice de drept privat dreptul la compensatie, ca o consecinta a prejudiciului asupra mediului sau a amenintarii iminente cu un astfel de prejudiciu. In aceste situatii se aplica prevederile dreptului comun.	

1	2	3	4	5
Art. 4.1, a	Excepții (1) Prezentă directivă nu se aplică daunelor aduse mediului sau unei amenințări iminente de producere a unei astfel de daune cauzate de: (a) un conflict armat, ostilități, un război civil sau o insurecție;	Art.4, alin.1, a)	Prezentă ordonanță de urgență nu se aplică prejudiciului asupra mediului sau amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu, produs de: a) acțiuni cu caracter de conflict armat, ostilități, război civil sau insurecție;	
Art. 4.1, b	(b) un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil ² ;	Art.4, alin.1, b)	b) un fenomen natural având caracter excepțional, inevitabil și insurmontabil	
Art. 4.2	Prezentă directivă nu se aplică daunelor aduse mediului sau vreunei amenințări iminente de producere a unei asemenea daune determinate de un incident pentru care răspunderea sau despăgubirile intră sub incidența domeniului de aplicare a uneia dintre convențiile internaționale menționate de anexa IV, inclusiv orice modificare viitoare a acestor convenții, în vigoare în statul membru respectiv.	Art.4, alin.2, a), alin.3	Prezentă ordonanță nu se aplică: a) prejudiciului asupra mediului sau oricărei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu care decurge dintr-un incident pentru care răspunderea sau compensarea este reglementată de una dintre convențiile internaționale prevăzute în anexa nr.4, inclusiv de orice amendamente ulterioare ale acestora, la care România este parte; (3) Prin derogare de la prevederile alin.(2) lit.a) regimul juridic stabilit de prezenta ordonanță de urgență se aplică situațiilor care intră sub incidența convențiilor prevăzute în anexa nr.4 până în momentul la care România devine parte la acestea.	
Art. 4.3	Prezentă directivă nu aduce atingere dreptului operatorului de a-și limita răspunderea în conformitate cu legislația internă de punere în aplicare a Convenției privind limitarea răspunderii pentru creanțele maritime (LLMC) din 1976, inclusiv orice modificare viitoare a acestei convenții, sau a Convenției de la	Art.5	(1)Prezentă ordonanță nu aduce atingere dreptului operatorului de a-si limita raspunderea, conform legislatiei care implementeaza Conventia Internationala privind limitarea raspunderii pentru creante maritime (LLMC) din 1976, la care Romania a aderat prin Legea 284/2006, inclusiv orice	

1	2	3	4	5
	Strasbourg privind limitarea răspunderii în navigația interioară (CLNI) din 1988, inclusiv orice modificare viitoare a acestei convenții		amendament ulterior la Convenție, sau Convenția de la Strasbourg privind limitarea responsabilității în navigația pe cale navigabile interioare (CLNI) din 1988, inclusiv orice amendament ulterior la Convenție. (2) Prin derogare de la prevederile alin.(1) regimul juridic stabilit de prezenta ordonanță de urgență se aplică situațiilor care intra sub incidența Convenției de la Strasbourg privind limitarea responsabilității în navigația pe cale navigabile interioare (CLNI) din 1988, inclusiv orice amendament ulterior, până în momentul la care România devine parte la aceasta.	
Art. 4.4	Prezenta directivă nu se aplică riscurilor nucleare, daunelor aduse mediului sau amenințării iminente de producere a unor astfel de daune care ar putea fi cauzate de activitățile reglementate de Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau de un incident sau de o activitate pentru care răspunderea sau despăgubirile intră sub incidența domeniului de aplicare a unuia dintre instrumentele internaționale enumerate în anexa V, inclusiv orice modificare viitoare a acestora.	Art.4, alin.2, b)	Prezenta ordonanță nu se aplică: b) riscurilor nucleare sau prejudiciului asupra mediului ori amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu, care pot fi cauzate de activitățile care intra sub incidența Tratatului privind Comunitatea Europeana a Energiei Atomice sau sunt cauzate de un incident sau activitate pentru care răspunderea ori compensarea sunt reglementate de oricare din instrumentele internaționale prevăzute în anexa nr.5, inclusiv orice amendamente ulterioare ale acestora, la care România este parte;	
Art. 4.5	Prezenta directivă se aplică exclusiv daunelor aduse mediului sau amenințării iminente de producere a unor astfel de daune cauzate de o poluare cu caracter difuz, în cazul în care se poate stabili o legătură de cauzalitate între daune și activitățile diferiților operatori.	Art.3, alin.2	Prezenta ordonanță se aplică prejudiciului asupra mediului sau unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu, cauzate de poluarea cu caracter difuz, numai când se poate stabili o legătură de cauzalitate între prejudiciu și activitățile operatorilor individuali.	
Art. 4.6	Prezenta directivă nu se aplică activităților desfășurate în principal în interesul apărării	Art.4, alin.2, c)	Prezenta ordonanță nu se aplică: c) activităților al caror scop principal îl	

1	2	3	4	5
	naționale sau securității internaționale sau activităților al căror unic scop este de a asigura protecția împotriva catastrofelor naturale.		reprezintă apărarea națională sau securitatea internațională, ori celor al căror unic scop îl reprezintă apărarea împotriva dezastrelor naturale;	
Art. 5.1	Acțiunea de prevenire (1) În cazul în care nu a survenit încă o daună asupra mediului, dar există o amenințare iminentă de producere a unei asemenea daune, operatorul ia, fără întârziere, măsurile de prevenire necesare.	Art. 10, alin.1-3	(1) În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de la luarea la cunostință a apariției amenințării, să informeze agenția județeană pentru protecția mediului și Comisariatul județean al Garzii Naționale de mediu. (2) Informațiile pe care operatorul e obligat să le aducă la cunoștință autorităților, conform prevederilor alin.(1) se referă la: a) datele de identificare ale operatorului; b) momentul și locul apariției amenințării iminente; c) elementele de mediu posibil a fi afectate; d) măsurile demarate pentru prevenirea prejudiciului; e) alte informații considerate relevante de operator. (3) Măsurile preventive prevăzute la alin.(1) trebuie să fie proporționale cu amenințarea iminentă și să conducă la evitarea producerii prejudiciului, luând în considerare principiul precauției în luarea deciziilor.	
Art. 5.2	Statele membre prevăd, după caz și în orice situație în care o amenințare de producere a unei daune asupra mediului nu este eliminată în pofida măsurilor de prevenire luate de către	Art.10, alin.4,5	(4) În termen de 1 oră de la finalizarea măsurilor preventive operatorul informează autoritățile prevăzute la alin.(1) despre măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului și	

1	2	3	4	5
	operator, ca operatorul să informeze în cel mai scurt timp autoritatea competentă cu privire la toate aspectele relevante ale situației respective.		eficiența acestora. (5) În cazul în care amenințarea iminentă persista în ciuda măsurilor preventive adoptate, operatorul informează, în termen de 6 ore de la constatarea ineficienței măsurilor luate, agenția județeană pentru protecția mediului și Comisariatul județean al Garzii de mediu despre: a) măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului; b) evoluția situației în urma aplicării măsurilor preventive; c) alte măsuri suplimentare, după caz, care se iau pentru prevenirea înrăutățirii situației	
Art. 5.3, a	Autoritatea competentă poate, în orice moment: (a) să solicite operatorului să furnizeze informații de fiecare dată când apare o amenințare iminentă de producere a unei daune asupra mediului sau în cazul în care se suspectează o asemenea amenințare iminentă;	Art.11, a)	În orice moment Agenția județeană pentru protecția mediului, are posibilitatea exercitării următoarelor atribuții: a) să solicite operatorului să furnizeze informații despre orice amenințare iminentă cu un prejudiciu asupra mediului sau despre orice caz suspect de amenințare iminentă;	
Art. 5.3, b	(b) să solicite operatorului să ia măsurile preventive necesare;	Art.11, b)	b) să solicite operatorului să ia măsurile preventive necesare;	
Art. 5.3, c	(c) să-i dea operatorului instrucțiunile de urmat în ceea ce privește măsurile de prevenire care trebuie adoptate sau	Art.11, c)	c) să dea operatorului instrucțiuni despre măsurile preventive necesare a fi luate;	
Art. 5.3, d	(d) să ia ea însăși măsurile de prevenire necesare.	Art.11, d)	d) să ia măsurile preventive necesare.	
Art.	Autoritatea competentă solicită operatorului să ia	Art.12	(1) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la	

1	2	3	4	5
5.4	măsuri de prevenire. În cazul în care operatorul nu se achită de obligațiile menționate la alineatul (1) sau la alineatul (3) litera (b) sau (c), nu poate fi identificat sau nu este obligat să suporte costurile în temeiul prezentei directive, autoritatea competentă poate lua ea însăși aceste măsuri.		art.11 lit.d), conducatorul agenției județene pentru protecția mediului solicită operatorului să ia măsurile preventive. (2) Prin derogare de la prevederile alin.(1), conducătorul agenției județene pentru protecția mediului poate lua măsurile preventive necesare în situația în care operatorul: a) nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la art.10 alin.(1) sau nu s-a conformat prevederilor art.11 lit.b) sau c); b) nu poate fi identificat; c) nu are obligația de a suporta costurile conform prezentei ordonanțe de urgență.	
Art. 6.1, a	(1) În cazul producerii unei daune asupra mediului, operatorul informează, fără întârziere, autoritatea competentă cu privire la toate aspectele relevante ale situației și ia:	Art.13	În cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului operatorul informează, în maxim 2 ore de la producerea prejudiciului agenția județeană pentru protecția mediului și Comisariatul județean al Gărzii Naționale de mediu despre: a) datele de identificare ale operatorului; b) momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului; c) caracteristicile prejudiciului adus mediului; d) cauzele care au generat prejudiciul; e) elementele de mediu afectate; f) măsurile demarate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului; g) alte informații considerate relevante de operator.	
	(a) toate măsurile practice pentru a controla, a limita, elimina sau gestiona imediat	Art.14, alin.1, a)	Operatorul este obligat sa:	
			a) actioneze pentru a controla, izola, elimina	

1	2	3	4	5
	contaminanții relevanți și/sau orice alți factori dăunători, pentru a limita sau a preveni producerea unor noi daune aduse mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane sau deteriorarea ulterioară a serviciilor și		sau în caz contrar, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau orice alți factori contaminanți în scopul limitării sau prevenirii extinderii prejudiciului asupra mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane, sau agravării deteriorării serviciilor.	
Art. 6.1, b	(b) măsurile de reparare necesare în conformitate cu articolul 7.	Art.14, alin.1, b)	Operatorul este obligat sa: b) ia măsurile reparatorii necesare, conform art. 17-19 din prezenta ordonanță de urgență.	
Art. 6.2, a	Autoritatea competentă poate, în orice moment: (a) să solicite operatorului să furnizeze informații suplimentare privind producerea unei daune;	Art.15 a)	În orice moment, conducatorul agentiei județene pentru protecția mediului are posibilitatea exercitării următoarelor atribuții: a) să solicite operatorului să furnizeze informații suplimentare despre orice prejudiciu care s-a produs și despre măsurile luate conform prevederilor art.13;	
Art. 6.2, b	(b) să ia toate măsurile practice, să solicite operatorului să ia măsuri practice sau să dea instrucțiuni operatorului cu privire la toate măsurile practice cu scopul de a controla, a limita, a elimina sau a gestiona imediat contaminanții relevanți și/sau orice alți factori dăunători, pentru a limita sau a preveni noi daune aduse mediului și efectele negative asupra sănătății umane sau deteriorarea ulterioară a serviciilor;	Art.15 b)	b) să acționeze, să solicite operatorului să acționeze sau să dea operatorului instrucțiuni pentru a controla, izola, elimina imediat, sau în caz contrar, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau alți factori contaminanți în scopul limitării sau prevenirii extinderii prejudiciului asupra mediului și a efectelor adverse asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor;	
Art. 6.2, c	(c) să solicite operatorului să ia măsurile de reparare necesare;	Art.15 c)	c) să solicite operatorului să ia măsurile reparatorii necesare;	
Art. 6.2, d	(d) să furnizeze operatorului instrucțiunile care trebuie urmate în ceea ce privește măsurile de reparare care trebuie luate sau	Art.15 d)	d) să indice operatorului sau să dea acestuia instrucțiuni despre măsurile reparatorii necesare a fi luate;	

1	2	3	4	5
Art. 6.2, e	(e) să ia ea însăși măsurile de reparare necesare.	Art.15, e)	e) sa ia masurile reparatorii necesare.	
Art. 6.3	Autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsuri de reparare. În cazul în care acesta nu se achită de obligațiile sale, prevăzute la alineatul (1) sau (2) litera (b), (c) sau (d), nu poate fi identificat sau nu este obligat să suporte costurile în temeiul prezentei directive, autoritatea competentă poate lua ea însăși, în ultimă instanță, aceste măsuri.	Art.16	(1) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la art.15 lit.e), conducătorul agenției județene pentru protecția mediului solicită operatorului să ia măsurile reparatorii necesare. (2) Agenția județeană pentru protecția mediului poate lua, în ultimă instanță, măsurile reparatorii necesare în situația în care operatorul: a) nu-și îndeplinește obligațiile prevăzute la art.13, 14 alin.(1) sau nu s-a conformat prevederilor art.15 lit.b), c) sau d); b) nu poate fi identificat; c) nu este obligat să suporte costurile conform prezentei ordonanțe de urgență.	
Art. 7.1	Determinarea măsurilor de reparare (1) Operatorii determină, în conformitate cu anexa II, măsurile de reparare posibile și le prezintă autorității competente pentru aprobare, cu excepția cazului în care aceasta a luat măsuri în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (e) și alineatul (3).	Art.17 alin.1	(1) Operatorii identifica masurile de reparare posibile in conformitate cu anexa nr.2, si le transmit agentiei judetene pentru protectia mediului spre aprobare, in termen de 15 de zile de la data producerii prejudiciului, cu exceptia cazului in care agentia judeteana pentru protectia mediului a luat masurile reparatorii respective conform prevederilor art. 15 lit.e) si art.16, alin.2.	
Art. 7.2	Autoritatea competentă decide măsurile de reparare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu anexa II, după caz în colaborare cu operatorul respectiv.	Art.17 alin.2	(2) Agenția județeană pentru protecția mediului decide măsurile reparatorii care trebuie să fie implementate, în conformitate cu anexa nr.2. În luarea deciziei, agenția județeană pentru protecția mediului se consultă cu operatorul implicat	

1	2	3	4	5
Art. 7.3	În cazul în care s-au produs mai multe daune asupra mediului, iar autoritatea competentă nu poate asigura luarea măsurilor de reparare necesare în mod simultan, aceasta este abilitată să decidă care dintre daunele aduse mediului trebuie reparată în primul rând. Autoritatea competentă ia această decizie ținând seama, <i>inter alia</i>, de natura, amploarea și gravitatea respectivelor daune aduse mediului și de posibilitatea de regenerare naturală. Trebuie luate în considerare, de asemenea, riscurile pentru sănătatea umană.	Art.19	(1) În situația în care s-au produs mai multe prejudicii asupra mediului, iar agenția județeană pentru protecția mediului nu poate asigura luarea, în același timp, a măsurilor reparatorii, aceasta este îndreptățită să decida care dintre prejudicii trebuie reparat cu prioritate. (2) În luarea deciziei agenția județeană pentru protecția mediului ia în considerare, printre altele, atât natura, dimensiunea și gravitatea diferitelor prejudicii produse, cât și posibilitatea regenerării naturale, acordând atenție riscurilor pe care prejudiciul le prezintă pentru sănătatea umană.	
Art.7 . 4	Autoritatea competentă invită persoanele menționate la articolul 12 alineatul (1) și, în orice caz, persoanele pe terenul cărora ar trebui să se aplice măsurile de reparare să își prezinte observațiile de care aceasta va ține seama.	Art.18	(1) În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la art.17 alin.(1) sau de la data luării la cunoștință, prin orice mijloace, despre prejudiciul adus mediului, agenția județeană pentru protecția mediului solicită, în scris, opinia asupra acestor măsuri, persoanelor prevăzute la art.20 alin.(1) și celor pe al căror teren urmează a se realiza măsurile reparatorii. (2) Persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) pot transmite opiniile lor asupra măsurilor reparatorii considerate necesare în termen de 15 zile de la transmiterea solicitării. (3) Agenția județeană pentru protecția mediului este obligată să ia în considerare, la luarea deciziei, opiniile primite de la persoanele prevăzute la art.20 alin.(1). (4) Conducătorul agenției județene pentru protecția mediului emite decizia privind	

1	2	3	4	5
			măsurile reparații și/sau prioritizarea reparații prejudiciilor aduse mediului în termen de 5 zile de la primirea opiniilor prevăzute la alin.(2).	
Art. 8.1	Costuri de prevenire și reparare (1) Operatorul suportă costurile acțiunilor de prevenire și de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive.	Art.26	Operatorul suportă costurile acțiunilor preventive și reparații, inclusiv în situația în care aceste costuri au fost efectuate de agenția județeană pentru protecția mediului, conform prezentei ordonanțe de urgență.	
Art. 8.2	Sub rezerva alineatelor (3) și (4), autoritatea competentă recuperează, <i>inter alia</i> , prin intermediul unei garanții reale sau altor garanții corespunzătoare, de la operatorul care a cauzat dauna sau amenințarea iminentă de producere a daunei costurile pe care le-a suportat pentru desfășurarea acțiunilor de prevenire sau de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate decide să nu recupereze toate costurile suportate, în cazul în care cheltuielile necesare în acest scop ar fi mai mari decât suma de recuperat sau în cazul în care operatorul nu poate fi identificat	Art.29	Art.29 – (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art.27 și 28, agenția județeană pentru protecția mediului recuperează costurile acțiunilor preventive și reparații realizate conform prezentei ordonanțe de la operatorul care a cauzat prejudiciul sau amenințarea iminentă cu un prejudiciu. (2) În scopul garantării recuperării costurilor suportate, agenția județeană pentru protecția mediului instituie o ipotecă asupra bunurilor imobile ale operatorului și o poprire asiguratorie conform normelor legale în vigoare. (3) Înscirarea în cartea funciara a ipotecii se realizează pe baza dispoziției conducătorului agenției județene pentru protecția mediului care a stabilit măsurile preventive sau reparații luate. (4) Agenția județeană pentru protecția mediului poate decide să nu recupereze în totalitate costurile suportate în cazul în care cheltuielile necesare în acest scop sunt mai mari decât suma recuperabilă, sau când operatorul nu poate fi identificat.	

1	2	3	4	5
Art. 8.3, sec. 1, a	Un operator nu este obligat să suporte costul acțiunilor de prevenire sau de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive, în cazul în care poate demonstra că dauna adusă mediului sau amenințarea iminentă de producere a acesteia: (a) a fost cauzată de un terț, în pofida aplicării măsurilor de securitate corespunzătoare sau b) a rezultat din respectarea unui ordin sau a unei instrucțiuni provenind de la o autoritate publică, altul (alta) decât un ordin sau o instrucțiune dată (ă) ca urmare a unei emisii sau a unui incident cauzat de activitățile proprii ale operatorului.	Art.27, alin. 1, a)	(1) Operatorul nu este obligat să suporte costul acțiunilor preventive sau de reparare luate conform prezentei ordonante, când poate dovedi că prejudiciul adus mediului sau amenințarea iminentă cu un asemenea prejudiciu: a) a fost cauzat de o terta parte și s-a produs chiar dacă au fost luate măsurile de siguranță corespunzătoare;	
Art. 8.3, sec. 1, b		Art.27, alin. 1, b)	b) s-a produs ca urmare a conformării cu o dispoziție sau instrucțiune obligatorie emisă de o autoritate publică, alta decât un ordin sau instrucțiune eliberate ca urmare a unei emisii sau incident cauzat de activitățile operatorului.	
Art. 8.3, sec. 2	În aceste cazuri, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite operatorului să-și recupereze costurile.	Art. 27, alin.2	(2) În cazurile prevăzute la alin.(1), statul, prin reprezentanții săi legali, ia măsurile corespunzătoare pentru a permite operatorului să recupereze costurile suportate.	
Art. 8.4, a	Statele membre pot prevedea ca operatorul să fie obligat să suporte costurile acțiunilor de reparare întreprinse în temeiul prezentei directive, în cazul în care operatorul demonstrează că nu a comis nici o eroare sau neglijență și că dauna adusă mediului a fost cauzată de: (a) o emisie sau un eveniment autorizat în mod expres și care respectă toate condițiile prevăzute de o autorizație acordată sau eliberată în temeiul actelor cu putere de lege de drept intern care pun în aplicare măsurile legislative adoptate de Comunitate și menționate în anexa III, în vigoare la data emisiei sau a	Art.28, a)	Prin derogare de la prevederile art.26, operatorul nu suportă costul acțiunilor de reparare luate conform prezentei ordonante de urgență, dacă dovedeste că nu a acționat cu intenție sau din culpa și că prejudiciul asupra mediului a fost provocat de: a) o emisie sau un eveniment autorizat în mod special și în deplină concordanță cu condițiile prevăzute de actul de reglementare eliberat conform normelor care implementează măsurile legislative prevăzute în anexa nr.3, în vigoare la data emisiei sau evenimentului;	

1	2	3	4	5
	evenimentului;			
Art. 8.4, b	(b) o emisie sau o activitate sau orice modalitate de utilizare a unui produs în cadrul unei activități pentru care operatorul demonstrează că nu a fost considerată susceptibilă de a cauza daune asupra mediului în conformitate cu nivelul de cunoștințe științifice și tehnice existent la data producerii emisiei sau a desfășurării activității.	Art.28, b)	b) o emisie, o activitate sau orice modalitate de utilizare a unui produs în decursul unei activități, pentru care operatorul demonstrează ca nu era posibil, conform stadiului cunostintelor tehnice si stiintifice la data cand emisia a fost eliberata sau cand a avut loc activitatea, sa produca un prejudiciu asupra mediului.	
Art. 8.5	Măsurile luate de autoritatea competentă în temeiul articolului 5 alineatele (3) și (4) și articolului 6 alineatele (2) și (3) nu aduc atingere răspunderii operatorului respectiv, prevăzute de prezenta directivă, și nu aduc atingere articolelor 87 și 88 din tratat.	Art.30	Măsurile luate de agentia judeteana pentru protectia mediului conform art.11, 12, 15 si 16, alin (2) nu afecteaza raspunderea operatorilor responsabili conform prevederilor prezentei ordonante si nu aduce atingere prevederilor art. 87 si 88 ale Tratatului privind instituirea Comunitatilor Europene, incheiat la Roma in 1957, cu amendamentele ulterioare, la care Romania a devenit parte prin Legea nr. 157 din 24 mai 2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005.	
Art. 9	Alocarea costurilor în caz de cauzalitate multiplă Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege de drept intern referitoare la alocarea costurilor în caz de cauzalitate multiplă, în special celor referitoare la împărțirea răspunderii între producătorul și utilizatorul unui produs.	Art.31	(1) In cazul in care prejudiul asupra mediului sau amenintarea iminenta cu un astfel de prejudiciu a fost cauzata de mai multi operatori, acestia sunt obligati sa suporte in mod solidar costurile masurilor preventive sau reparatorii. (2) Efectele solidaritatii pasive, inclusiv alocarea costurilor intre codebitori se realizeaza conform prevederilor legale in vigoare, luandu-se in considerare dispozitiile referitoare la divizarea raspunderii intre producatorul si	

1	2	3	4	5
			utilizatorul unui produs. (3) In cazul in care operatorul care a produs un prejudiciu asupra mediului sau o amenintare iminenta cu un astfel de prejudiciu face parte dintr-un consortiu sau o companie multinationala, el raspunde in mod solidar si indivizibil cu respectivul consortiu sau companie.	
Art. 10	Termenul limită pentru recuperarea costurilor Autoritatea competentă este abilitată să inițieze împotriva unui operator sau, după caz, împotriva unui terț care a cauzat o daună sau o amenințare iminentă de producere a unei daune proceduri de recuperare a costurilor legate de orice măsuri luate în temeiul prezentei directive, în termen de cinci ani de la data la care aceste măsuri au încetat sau de la data la care operatorul răspunzător sau terțul a fost identificat, fiind reținută data cea mai recentă.	Art.32	(1) Agenția județeană pentru protecția mediului are dreptul să inițieze împotriva operatorului, sau după caz, împotriva terței persoane care a cauzat prejudiciul sau amenințarea iminentă cu prejudiciul proceduri de recuperare a costurilor măsurilor preventive sau reparatorii adoptate conform prezentei ordonanțe de urgență. (2) Dreptul agenției județene pentru protecția mediului de a acționa împotriva operatorului pentru recuperarea costurilor se prescrie în termen de 5 ani de la data când acele măsuri au fost realizate sau de la data când operatorul responsabil sau terța persoană a fost identificată, oricare dintre date este ultima.	
Art. 11.1	Autoritatea competentă (1) Statele membre desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta directivă.	Art.6, alin.1	Agenția județeană pentru protecția mediului este autoritatea competentă pentru stabilirea și luarea măsurilor preventive și reparatorii, precum și pentru evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului.	
Art. 11.2	Obligația de a identifica operatorul care a cauzat daunele sau amenințarea iminentă de producere a daunelor, de a evalua importanța daunelor și de a determina măsurile de reparare care trebuie luate în temeiul anexei II revine	Art.6, alin.2, 3	(2) La stabilirea măsurilor preventive, agenția județeană pentru protecția mediului, se consultă cu comisiile județene ale Gărzii Naționale de Mediu. În funcție de factorul de mediu potențial afectat, agenția județeană pentru	

1	2	3	4	5
	autorității competente. În acest sens, autoritatea competentă este abilitată să ceară operatorului respectiv să efectueze propria sa evaluare și să-i comunice toate informațiile și datele necesare.		protecția mediului se poate consulta și cu următoarele autorități și/sau instituții: a) direcțiile bazinale de apă; b) consiliile științifice organizate la nivelul ariilor naturale protejate; c) oficiile de studii pedologice și agrochimice județene; d) inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vanatoare (3) La evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului și la stabilirea măsurilor reparatorii agenția județeană pentru protecția mediului consultă, pe lângă autoritățile prevăzute la alin.(2), după caz, și Agenția Națională pentru Protecția Mediului.	
		Art.7, alin.1, c)	În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art.6 alin.(1) agenția județeană pentru protecția mediului poate: c) solicita operatorului în cauza realizarea unei evaluări proprii și furnizarea oricărui informații și date necesare, în situația producerii unui prejudiciu.	
		Art.9	Autoritatea competentă pentru constatarea prejudiciului asupra mediului, a unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu, precum și pentru identificarea operatorului responsabil este Garda Națională de Mediu, prin comisaratele județene.	
Art. 11.3	Statele membre veghează ca autoritatea competentă să poată delega sau impune terților să aplice măsurile necesare de prevenire sau de reparare.	Art. 7, alin.1, a), b)	În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art.6 alin.(1) agenția județeană pentru protecția mediului poate: a) să îndeplinească măsurile preventive sau reparatorii stabilite, cu respectarea prevederilor	
Art.	Orice decizie, luată în temeiul prezentei			

1	2	3	4	5
11.4	directive, care impune măsuri de prevenire sau de reparare, indică motivele exacte pe care se întemeiază. O asemenea decizie se notifică, fără întârziere, operatorului respectiv, care este în același timp informat cu privire la căile și termenele de atac de care dispune, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru respectiv.	Art.7, alin.3 Art.8	art.11 lit.d), art.12 alin.(1) și art.15 lit.e), respectiv art.16 alin.(1), direct sau prin încheierea de contracte cu persoane fizice sau juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență nr.34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii nr.34/2006. b) dispune luarea măsurilor preventive sau reparatorii necesare pe proprietatea unei terțe parti; Tertii au obligația de a permite realizarea de masuri preventive sau reparatorii pe proprietățile lor. Aceste masuri nu trebuie să conducă, pe cât posibil, la scaderea valorii proprietății. (1) Deciziile conducătorului agenției județene pentru protecția mediului privind stabilirea măsurilor preventive sau reparatorii se motivează în fapt și în drept și conțin informații asupra termenelor și procedurii contencios administrative prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. (2) Deciziile prevăzute la alin.(1) se comunică operatorului în cauză în termen de 24 de ore, de la luarea lor, atât pentru măsurile preventive, cât și pentru măsurile reparatorii.	
Art. 12.1, sec. 1	Cererea de acțiune (1) Persoanele fizice sau juridice: (a) afectate sau susceptibile de a fi afectate de dauna adusă mediului sau	Art.20, alin. 1	(1) Orice persoană fizică sau juridică care este afectată sau posibil a fi afectată de un prejudiciu asupra mediului sau care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-	

1	2	3	4	5
	(b) care au un interes suficient în ceea ce privește luarea deciziilor în domeniul mediului privind dauna sau (c) care invocă o atingere a unui drept, în cazul în care dreptul procedural administrativ al unui stat membru impune o astfel de condiție au dreptul să prezinte autorității competente orice observații legate de producerea unor daune asupra mediului sau de o amenințare de producere a unor astfel de daune de care au cunoștință și au dreptul să solicite autorității competente să ia măsuri în temeiul prezentei directive.		un interes legitim are dreptul sa: a) transmita comisariatului județean al Garzii de mediu orice observatii referitoare la producerea unui prejudiciu asupra mediului sau a unei amenintari iminente cu un astfel de prejudiciu; b) solicita agentiei judetene pentru protectia mediului, in scris sau prin mijloace electronice de comunicare, sa ia masurile prevazute de prezenta ordonanta de urgenta.	
Art. 12.1, sec. 2	Statele membre stabilesc cazurile în care există „interes suficient” sau „atingere a unui drept”.	Art.2, pct..5, 7 si 8	In intelesul prezentei legi termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii : 5. <i>drept vătămât</i> - orice drept fundamental prevăzut de Constituție sau de lege, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ; 7. <i>interes legitim privat</i> - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat; 8. <i>interes legitim public</i> - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public;	
Art. 12.1, sec. 3	În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care activează în domeniul protecției mediului și care îndeplinește condițiile cerute de legislația internă este considerat suficient în sensul literei (b). Astfel de	Art.20, alin. 2	(2) Se poate adresa comisariatului județean Garzii Nationale de Mediu și, respectiv, agentiei judetene pentru protectia mediului, orice organizatie neguvernamentala care promoveaza protectia mediului și care	

1	2	3	4	5
	organizații sunt considerate ca beneficiare ale unor drepturi susceptibile de a face obiectul unei atingeri în sensul literei (c).		îndeplinește condițiile cerute de legislația în vigoare, considerându-se că aceasta este vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim.	
Art. 12.2	Cererea de acțiune este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin observațiile prezentate în legătură cu dauna respectivă adusă mediului.	Art.21	Solicitarea prevăzută la art.20 alin.(1) lit.b) este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin observațiile transmise în legătura cu respectivul prejudiciu adus mediului.	
Art. 12.3	În cazul în care cererea de acțiune și observațiile care o însoțesc indică în mod plauzibil existența unei daune aduse mediului, autoritatea competentă examinează aceste observații și această cerere de acțiune. În asemenea cazuri, autoritatea competentă oferă operatorului în cauză posibilitatea de a-și face cunoscută opinia cu privire la cererea de acțiune și observațiile care o însoțesc.	Art.22	În situația în care solicitarea prevăzută la art.20 alin.(1) lit.b) și informațiile care o însoțesc arată, într-o manieră plauzibilă, ca există un prejudiciu asupra mediului, agenția județeană pentru protecția mediului o analizează și cere, în scris, operatorului în cauză opinia sa asupra solicitării și informațiilor anexate, în termen de 5 zile de la primirea acestei solicitări.	
Art. 12.4	Autoritatea competentă informează de îndată și, în orice caz, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne persoanele menționate la alineatul (1), care au prezentat observații autorității, cu privire la decizia sa de a aproba sau refuza cererea de acțiune, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii.	Art. 23 alin.1	În termen de 15 zile de la transmiterea cererii către operator, agenția județeană pentru protecția mediului informează persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) care au trimis comentarii, despre decizia de a acționa sau de a refuza să acționeze.	
Art. 12.5	Statele membre pot decide să nu aplice alineatele (1) și (4) cazurilor de amenințare iminentă de producere a unor daune.	Art.24	În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu, agenția județeană pentru protecția mediului informează persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) care au trimis observații, numai după luarea măsurilor necesare conform prezentei ordonanțe de urgență.	
Art. 13.1	Proceduri de revizuire Persoanele menționate la articolul 12 alineatul	Art.25, alin.1	Persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) se pot adresa instanței de contencios administrativ	

1	2	3	4	5
	(1) pot angaja o procedură de revizuire la un tribunal sau la orice alt organism public independent și imparțial în ceea ce privește legalitatea procedurii și de fond a deciziilor, acțiunilor sau lipsei de acțiuni ale autorității competente în temeiul prezentei directive.		competente pentru a ataca, din punct de vedere procedural sau substanțial, actele, deciziile sau omisiunile autorităților competente prevazute de prezenta ordonanță de urgență.	
Art. 13.2	Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor legislației interne care reglementează accesul la justiție și celor care impun epuizarea căilor administrative de atac înainte de angajarea unei proceduri judiciare.	Art.25, alin.2	Soluționarea cererii se realizează potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare.	
Art. 14.1	Garantia financiară (1) Statele membre iau măsuri menite să încurajeze dezvoltarea unor instrumente și piete de garanție financiară de către agenții economici și financieri corespunzători, inclusiv mecanisme financiare utilizate în caz de insolvabilitate, pentru a permite operatorilor să folosească instrumente de garanție financiară pentru a acoperi responsabilitățile care le incumbă în conformitate cu prezenta directivă.	Art.33	Art.33 (1) Definirea formelor de garanție financiară, inclusiv pentru cazurile de insolvență, și măsurile pentru dezvoltarea ofertei de instrumente financiare privind răspunderea în domeniul mediului, care să permită operatorilor utilizarea acestora în scopul garantării obligațiilor ce le revin conform prezentei ordonanțe, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților publice centrale pentru protecția mediului și pentru finanțe publice, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe. (2) La definirea formelor de garanție financiară prevazute la alin. (1) se iau în considerare următoarele aspecte: a) stabilirea garanției se face în funcție de gradul de pericolozitate al activității profesionale desfășurate sau propusa a fi desfășurată; b) gradul de pericolozitate al activității profesionale se stabilește în funcție de	

1	2	3	4	5
			potentialele prejudicii pe care le poate cauza asupra mediului; c) potențialele prejudicii se determină pe baza evaluărilor de impact asupra mediului și/sau a evaluărilor de risc prezentate de operatori.	
Art. 14.2	Înainte de 30 aprilie 2010, Comisia prezintă un raport privind eficiența prezentei directive în ceea ce privește repararea efectivă a daunelor aduse mediului, privind disponibilitatea, la un cost rezonabil, și condițiile asigurărilor, precum și ale altor forme de garanție financiară care să acopere activitățile menționate în anexa III. În ceea ce privește garanția financiară, raportul ia în considerare, de asemenea, aspectele următoare: o abordare progresivă, un plafon pentru garanția financiară și excluderea activităților cu risc scăzut. Ținând seama de acest raport și de o evaluare detaliată a impactului, inclusiv o analiză cost-beneficiu, Comisia prezintă, după caz, propuneri referitoare la un sistem de garantare financiară obligatorie armonizată.	-	Nu se transpune	
Art. 15.1	Cooperarea între Statele Membre În cazul în care o daună adusă mediului afectează sau este susceptibilă să afecteze mai multe state membre, acestea cooperează, inclusiv printr-un schimb corespunzător de informații, pentru a asigura desfășurarea unor acțiuni de prevenire și, dacă este necesar, de reparare a unei asemenea daune aduse mediului.	Art.35	(1) În situația în care prejudiciul asupra mediului afectează sau este posibil să afecteze alte state, agenția judeteană pentru protecția mediului, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, cooperează cu autoritățile competente pentru protecția mediului din statele afectate sau potențial afectate, inclusiv printr-un schimb corespunzător de informații, în scopul luării măsurilor preventive și, după caz, a măsurilor	

1	2	3	4	5
			reparatorii a unui astfel de prejudiciu. (2) Cooperarea dintre autoritățile centrale competente pentru protecția mediului din România și cele ale statelor afectate sau potențial afectate se realizează inclusiv în baza tratatelor bilaterale în vigoare încheiate în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor.	
Art. 15.2	În cazul producerii unei daune asupra mediului, statul membru pe teritoriul căruia s-a produs această daună furnizează informații suficiente statelor membre potențial afectate.	Art.36	(1) În situația în care prejudiciul asupra mediului s-a produs pe teritoriul României, agenția județeană pentru protecția mediului, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, furnizează informații, în termen de 24 de ore de la luarea la cunoștință despre prejudiciul asupra mediului, autorităților competente pentru protecția mediului din statele potențial afectate. (2) Informațiile prevăzute la alin.(1) se referă la: a) momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului; b) caracteristicile prejudiciului adus mediului; c) elementele de mediu afectate; d) măsurile luate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului; e) alte informații considerate relevante.	
Art. 15.3	În cazul în care un stat membru identifică, în interiorul frontierelor sale, o daună a cărei cauză se află în exteriorul teritoriului său, acest stat poate informa Comisia și orice alt stat membru în cauză cu privire la aceasta; el poate emite recomandări cu privire la adoptarea unor măsuri de prevenire sau de reparare și poate încerca, în	Art.37	(1) În cazul în care comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu constata un prejudiciu a cărui origine nu se situează pe teritoriul României, informează Comisia Europeană și alte state interesate, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, despre prejudiciul asupra	

1	2	3	4	5
	conformitate cu prezenta directivă, să recupereze cheltuielile pe care le-a suportat prin adoptarea măsurilor de prevenire sau de reparare.		mediului. (2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate face: a) recomandări privind adoptarea măsurilor preventive sau reparatorii; b) demersurile necesare pentru recuperarea costurilor suportate în legătura cu adoptarea măsurilor preventive sau reparatorii, conform prevederilor prezentei ordonanțe	
Art. 16.1	Relația cu legislația internă (1) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să adopte dispoziții mai stricte cu privire la prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, inclusiv identificarea altor activități în vederea supunerii lor la cerințele prezentei directive în ceea ce privește prevenirea și repararea, precum și identificarea altor părți responsabile.	-	Nu se transpune	
Art. 16.2	Prezenta directivă nu împiedică adoptarea de către statele membre a unor dispoziții corespunzătoare, precum interzicerea dublei recuperări a costurilor, în situații în care ar putea avea loc o dublă recuperare, ca urmare a acțiunilor concurente întreprinse de o autoritate competentă în temeiul prezentei directive și de către o persoană a cărei proprietate a fost afectată de daunele aduse mediului.	Art.39	Este interzisă recuperarea dublă a costurilor în situația acțiunii concurente a autorităților competente și a persoanei a cărei proprietate a fost afectată de prejudiciul asupra mediului.	
Art. 17	Aplicarea în timp Prezenta directivă nu se aplică: — daunelor cauzate de o emisie, un eveniment sau un incident survenite înainte de	Art.4, alin.2, e), f) și g)	Prezenta ordonanță nu se aplică: e) prejudiciului cauzat de o emisie, eveniment sau incident care a avut loc înainte de 30 aprilie 2007;	

1	2	3	4	5
	data prevăzută la articolul 19 alineatul (1); — daunelor cauzate de o emisie, un eveniment sau un incident survenite după data prevăzută la articolul 19 alineatul (1), în cazul în care acestea rezultă dintr-o activitate specifică care a avut loc și s-a terminat înainte de data respectivă; — daunelor, în cazul în care au trecut peste treizeci de ani de la emisia, evenimentul sau incidentul care le-au cauzat.		f) prejudiciului cauzat de o emisie, eveniment sau incident care a avut loc după data de 30 aprilie 2007 și a fost determinat de o activitate specifică ce a avut loc sau s-a terminat înainte de 30 aprilie 2007; g) prejudiciile produse în urma unei emisii, unui eveniment sau unui incident, de la producerea cărora au trecut mai mult de 30 de ani	
Art. 18.1	Rapoarte și revizui (1) Statele membre raportează Comisiei experiența acumulată în temeiul prezentei directive până la 30 aprilie 2013 cel târziu. Rapoartele cuprind informațiile și datele menționate în anexa VI.	Art.44	(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului elaborează până la 31 decembrie 2012 un raport privind implementarea prezentei ordonanțe, care va cuprinde informațiile și date prevăzute în anexa nr.6. (2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului raportul prevăzut la alin.(1), până la data de 31 ianuarie 2013. (3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene raportul prevăzut la alin.(1) până la data de 31 martie 2013.	
Art. 18.2	Pe baza informațiilor menționate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 30 aprilie 2014, un raport care include toate propunerile de modificare relevante..	-	Nu se transpune	
Art. 18.3	Raportul menționat la alineatul (2) cuprinde o examinare: (a) a punerii în aplicare a: — articolului 4 alineatele (2) și (4), în ceea ce privește excluderea din domeniul de aplicare	-	Nu se transpune	

1	2	3	4	5
	a prezentei directive a poluării reglementate de instrumentele internaționale menționate în anexele IV și V; — articolului 4 alineatul (3), în ceea ce privește dreptul operatorului de a-și limita răspunderea în conformitate cu convențiile internaționale menționate la articolul 4 alineatul (3). Comisia ține seama de experiența acumulată în cadrul forurilor internaționale relevante, precum OMI și Euratom, și în cadrul acordurilor internaționale relevante, precum și de măsura în care aceste instrumente au intrat în vigoare și/sau au fost puse în aplicare în statele membre și/sau au fost modificate, ținând seama de toate cazurile relevante de daune aduse mediului rezultate din asemenea activități, acțiunea de reparare întreprinsă și diferențele între nivelurile de răspundere din statele membre, luând în considerare relația între răspunderea proprietarului navei și contribuțiile destinatarilor petrolului, precum și orice studiu relevant întreprins de fondul internațional de compensare a daunelor cauzate de poluarea cu hidrocarburi; (b) a aplicării prezentei directive pentru daunele aduse mediului cauzate de organismele modificate genetic (OMG), în special ținând seama de experiența acumulată în cadrul forurilor și convențiilor internaționale relevante, precum Convenția privind diversitatea biologică și Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea și ținând seama de consecințele eventualelor cazuri de producere a unor daune			

1	2	3	4	5
	asupra mediului din cauza OMG; (c) a aplicării prezentei directive în ceea ce privește speciile și habitatele naturale protejate; (d) a instrumentelor susceptibile de a fi incluse în anexele III, IV și V.			
Art. 19.1, sec. 1	Punerea în aplicare (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 aprilie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.			
Art. 19.1, sec. 2	Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	Mențiune finală	Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului nr. 2004/35/CE privind răspunderea de mediu referitoare la prevenirea și repararea prejudiciului cauzat mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 143 din 30 aprilie 2004, astfel cum a fost completată de art.15 al Directivei Parlamentului European și a Consiliului nr. 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei nr. 2004/35, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 102 din 11 aprilie 2006	Introdus prin OUG privind modificarea lui OUG 68/2007
Art. 19.2	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă, precum și un tabel de corespondență între prezenta directivă și dispozițiile de drept intern adoptate.	Art.45	Autoritatea centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene actele normative naționale care asigură conformarea cu prevederile Directivei 2004/35/CE privind răspunderea de mediu cu referire la măsurile preventive și de reparare, împreună cu un tabel	/

1	2	3	4	5
			de concordanta.	
Art. 20	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .	-	Nu se transpune	
Art. 21	Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre. Adoptată la Strasbourg, 21 aprilie 2004.	-	Nu se transpune	
Anexa I	CRITERIILE MENTIONATE LA ARTICOLUL 2 PUNCTUL 1 LITERA (A) Caracterul semnificativ al daunei care a avut efecte negative asupra realizării sau menținerii stării de conservare favorabile a habitatelor sau speciilor trebuie evaluat în raport cu starea de conservare din perioada în care s-a produs dauna, cu serviciile furnizate de valoarea lor peisagistică și cu capacitatea lor de regenerare naturală. Ar trebui definite schimbările negative semnificative ale stării inițiale prin intermediul unor date cuantificabile, precum: — numărul de persoane, densitatea acestora și suprafața acoperită; — rolul persoanelor respective sau al zonei prejudiciate în privința conservării speciei sau a habitatului, rarității speciei sau a habitatului (evaluate la nivel local, regional și superior, inclusiv la nivel comunitar); — capacitatea de înmulțire ³ a speciei (în	Anexa nr.1	Criteriile pentru stabilirea caracterului semnificativ al efectelor unui prejudiciu asupra speciilor protejate și habitatelor naturale Caracterul semnificativ al oricarui prejudiciu care are efecte negative asupra atingerii sau menținerii stării favorabile de conservare a habitatelor sau speciilor trebuie evaluat în raport cu stadiul conservării la momentul producerii prejudiciului, cu serviciile furnizate de atractivitatea și utilitatea pe care ele o oferă, și capacitatea lor de regenerare naturală. Schimbările semnificative negative ale stării inițiale se determina cu ajutorul datelor măsurabile, ca de exemplu: - numărul de indivizi, densitatea lor sau suprafața pe care o ocupa; - rolul specific al indivizilor sau al suprafeței prejudiciate în legătura cu conservarea speciilor sau a habitatelor, raritatea speciilor sau habitatului evaluată la nivel local, regional și național, inclusiv la nivel comunitar;	

1	2	3	4	5
	funcție de dinamica proprie acestei specii sau populații), viabilitatea sa sau capacitatea de regenerare naturală a habitatului (în funcție de dinamica proprie speciilor sale caracteristice sau populațiilor lor); — capacitatea speciei sau a habitatului de a se reface în scurt timp de la producerea daunei, fără vreo altă intervenție decât măsurile sporite de protecție, și de a atinge exclusiv datorită dinamicii speciei sau habitatului, o stare echivalentă sau superioară stării inițiale. Daunele care au efecte demonstrate asupra sănătății umane trebuie considerate ca fiind daune semnificative. Următoarele daune nu trebuie să se califice ca daune semnificative: — variațiile negative mai mici decât fluctuațiile naturale considerate a fi normale pentru specia respectivă sau habitatul respectiv; — variațiile negative datorate unor cauze naturale sau care rezultă din intervenții legate de gestionarea normală a siturilor, astfel cum a fost definită în registrele habitatului sau în documentele de stabilire a obiectivelor sau conformă practicii anterioare a proprietarilor sau operatorilor; — daunele aduse speciilor sau habitatelor pentru care se stabilește că acestea se vor reface într-un timp scurt și fără intervenție ajungând la starea inițială sau la o stare prin care se va ajunge exclusiv datorită dinamicii speciei sau		- capacitatea de raspandire a speciilor, conform dinamicii specifice acelor specii sau acelei populații, viabilitatea lor sau capacitatea de regenerare naturala a habitatului in functie de dinamica specifica a speciilor caracteristice sau populatiilor lor; - capacitatea speciilor sau a habitatelor de a se reface, intr-un timp scurt dupa producerea prejudiciului, fara nici o interventie cu exceptia unor masuri de protectie crescută, la o stare care tinde, exclusiv datorita dinamicii speciilor sau a habitatului, sa fie considerata echivalenta sau superioara starii initiale. Prejudiciul care are un efect dovedit asupra sanatatii umane trebuie considerat ca fiind prejudiciu semnificativ. Nu se considera ca prejudicii semnificative urmatoarele: - variatiile negative care sunt mai mici decat fluctuatiiile naturale considerate normale in cazul speciilor sau habitatului respectiv; - variatiile negative datorate unor cauze naturale sau rezultate dintr-o interventie legata de managementul normal al siturilor, astfel cum sunt specificate in bazele de date ale habitatelor, in documentele specifice sau asa cum au fost realizate anterior de catre proprietari sau operatori;	

1	2	3	4	5
	habitatului, la o stare considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.		- prejudiciul adus speciilor sau habitatelor pentru care s-a stabilit ca se vor reface, într-o perioadă scurtă de timp și fără intervenție, fie la starea inițială, fie la o stare care tinde, exclusiv datorită dinamicii speciilor sau habitatului, să fie considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.	
Ane xa II	REPARAREA DAUNELOR ADUSE MEDIULUI Prezenta anexă stabilește un cadru comun care trebuie aplicat pentru a alege măsurile cele mai potrivite pentru a asigura repararea daunelor aduse mediului. 1. Repararea daunelor aduse apelor sau speciilor sau habitatelor naturale protejate Repararea daunelor aduse mediului în ceea ce privește apele, speciile sau habitatele naturale protejate se realizează prin readucerea mediului la starea sa inițială cu ajutorul unor acțiuni de reparare primară, complementară și compensatorie, unde: (a) repararea „primară” înseamnă o măsură de reparare prin care resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate revin la starea inițială sau se apropie de aceasta; (b) repararea „complementară” înseamnă orice măsură de reparare întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau servicii, pentru a compensa faptul că repararea primară nu determină refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate; (c) repararea „compensatorie” înseamnă	Anexa nr.2	Repararea prejudiciului asupra mediului Prezenta anexă stabilește cadrul comun pentru alegerea celor mai potrivite măsuri care să asigure repararea prejudiciului asupra mediului. 1. Repararea prejudiciului asupra apelor sau speciilor ori habitatelor naturale protejate Repararea prejudiciului adus apelor sau speciilor ori habitatelor naturale protejate se realizează prin readucerea acestora la starea inițială, printr-o reparare primară, complementară și compensatorie, unde: a) Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta b) Reparare "complementară" înseamnă orice măsură de remediere întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau serviciile pentru a compensa faptul că repararea primară nu a condus la refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate; c) Reparare "compensatorie" înseamnă orice măsură întreprinsă pentru a compensa	

1	2	3	4	5
	orice acțiune întreprinsă în scopul compensării pierderilor intermediare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii daunei și momentul în care repararea primară și-a făcut pe deplin efectul; (d) „pierderile intermediare” sunt pierderile care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu își pot îndeplini funcțiile ecologice sau să furnizeze servicii altor resurse naturale sau publicului până la producerea efectelor măsurilor primare sau complementare. Ele nu pot consta în despăgubiri financiare acordate publicului. În cazul în care o acțiune de reparare primară nu determină revenirea mediului la starea lui inițială, se realizează o acțiune de reparare complementară. În afară de aceasta, pentru a compensa pierderile intermediare suferite, se întreprinde o acțiune de reparare compensatorie. Repararea daunelor aduse mediului, în ceea ce privește daunele aduse apelor sau speciilor sau habitatelor naturale protejate, implică, de asemenea, eliminarea oricărui risc semnificativ de impact negativ asupra sănătății umane. 1.1. <i>Obiectivele reparării</i> Scopul reparării primare 1.1.1. Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea lor inițială sau la o stare apropiată de aceasta. Scopul reparării complementare 1.1.2. În cazul în care resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu revin la starea lor		pierderile intermediare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii prejudiciului și momentul în care repararea primară își produce pe deplin efectul; d) “Pierderi intermediare” înseamnă pierderi care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu-si pot îndeplini funcțiile ecologice sau nu pot furniza servicii altor resurse naturale sau publicului până când își fac efectul măsurile primare sau complementare. Nu constau în compensarea financiară acordată publicului. În cazul în care repararea primară nu conduce la readucerea mediului la starea inițială, se iau măsuri de reparare complementară. În afară de aceasta, pentru a compensa pierderile intermediare suferite se recurge la repararea compensatorie. Repararea prejudiciului asupra apelor, speciilor sau habitatelor naturale protejate implică, de asemenea, îndepărtarea oricărui risc semnificativ cu impact negativ asupra sănătății umane. 1.1.Obiectivele reparării Scopul reparării primare 1.1.1. Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta.	

1	2	3	4	5
	inițială, se întreprinde o reparare complementară. Scopul reparării complementare este de a furniza un nivel al resurselor naturale și/sau al serviciilor, inclusiv într-un alt sit, după caz, similar cu cel care ar fi fost furnizat în cazul în care situl prejudiciat ar fi revenit la starea lui inițială. În cazul în care este posibil și oportun, celălalt sit ar trebui să fie legat geografic de situl prejudiciat, având în vedere interesele populației afectate. Obiectivul reparării compensatorii 1.1.3. Repararea compensatorie se întreprinde pentru a compensa pierderile intermediare de resurse naturale și de servicii până la regenerarea lor. Această compensare aduce îmbunătățiri suplimentare habitatelor naturale și speciilor protejate sau apelor, fie în situl prejudiciat, fie într-un alt sit. Ea nu constă în despăgubiri financiare acordate publicului. 1.2. <i>Identificarea măsurilor de reparare</i> Identificarea măsurilor de reparare primară 1.2.1. Se iau în considerare Opțiunile pentru acțiuni menite să apropie direct resursele naturale și serviciile de starea lor inițială în ritm accelerat sau prin regenerare naturală. Identificarea măsurilor de reparare complementară și compensatorie 1.2.2. La determinarea importanței măsurilor de reparare complementară și compensatorie, se utilizează în primul rând abordările vizând o echivalență resursă-resursă sau serviciu-serviciu. În cadrul acestor abordări, se iau în considerare în primul rând acțiunile care		Scopul reparării complementare 1.1.2. În cazul în care resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu revin la starea inițială, se recurge la repararea complementară. Scopul reparării complementare este de a furniza un nivel al resurselor naturale și/sau serviciilor inclusiv, după caz, într-un sit alternativ, similar cu cel care ar fi fost furnizat dacă situl prejudiciat ar fi revenit la starea sa inițială. În cazul în care este posibil și oportun, situl alternativ trebuie să fie legat geografic de situl prejudiciat, luând în considerare interesele populației afectate. Scopul reparării compensatorii 1.1.3. Repararea compensatorie se întreprinde pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și de servicii până la refacerea acestora. Compensarea constă în îmbunătățiri suplimentare aduse habitatelor naturale și speciilor protejate sau apelor, fie în situl prejudiciat, fie într-un alt sit alternativ. Ea nu constă într-o compensare financiară acordată publicului. 1.2. Identificarea măsurilor de reparare Identificarea măsurilor de reparare primară 1.2.1. Se iau în considerare opțiunile de acțiune menite să readucă direct resursele naturale și serviciile la starea lor inițială în ritm accelerat, ori cele de recuperare pe cale naturală.	

1	2	3	4	5
	furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, calitate și cantitate cu cele prejudiciate. În cazul în care nu este posibil, se furnizează alte resurse naturale și/sau servicii. De exemplu, o reducere a calității poate fi compensată cu un număr mai mare de măsuri de reparare. 1.2.3. În cazul în care nu se pot utiliza abordările prioritare vizând o echivalență resursă-resursă sau serviciu-serviciu, se folosesc alte tehnici de evaluare. Autoritatea competentă poate recomanda metoda care trebuie folosită, de exemplu evaluarea monetară, pentru a determina importanța măsurilor de reparare complementare și compensatorii necesare. În cazul în care se poate face o evaluare a pierderilor de resurse și/sau servicii, însă evaluarea resurselor naturale și/sau a serviciilor de substituție nu se poate face în timp util sau la un cost rezonabil, autoritățile competente pot opta pentru măsurile de reparare al căror cost este echivalent cu valoarea monetară estimată a resurselor naturale și/sau a serviciilor pierdute. Măsurile de reparare complementare și compensatorii ar trebui concepute în așa fel încât să prevadă recurgerea la resurse naturale și/sau servicii suplimentare, ținând seama de preferințele de timp și de planificare a măsurilor de reparare. De exemplu, cu cât este mai lungă perioada de revenire la starea inițială, cu atât măsurile de reparare compensatorie aplicate vor fi mai ample (toate celelalte rămân egale). <i>1.3. Alegerea Opțiunilor de reparare</i>		Identificarea măsurilor de reparare complementare și compensatorii 1.2.2 În cadrul acestor abordări, au prioritate acțiunile care furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, calitate și cantitate cu cele prejudiciate. În cadrul acestor abordări, au prioritate acțiunile care furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, de calitate și cantitatea cu cele prejudiciate. Când acest lucru nu este posibil, se furnizează resurse naturale și/sau servicii alternative. De exemplu, o reducere a calității măsurilor poate fi compensată un număr mai mare de măsuri de reparare. 1.2.3. În cazul în care nu se poate utiliza prima variantă de abordare “resursa la resursa” sau “serviciu la serviciu”, se folosesc tehnicile alternative de evaluare. Agentia județeană pentru protecția mediului în colaborare cu Agentia Nationala pentru Protecția Mediului poate stabili metoda care trebuie folosită, de exemplu, evaluarea monetară, pentru a determina amplitudinea măsurilor reparatorii complementare și compensatorii necesare. În cazul în care se poate face o evaluare a pierderilor de resurse și/sau servicii, însă evaluarea înlocuirii resurselor naturale și/sau serviciilor nu se poate realiza într-un timp util sau la un cost rezonabil, Agentia județeană pentru protecția mediului în colaborare cu	

1	2	3	4	5
	1.3.1. Opțiunile de reparare rezonabile ar trebui evaluate cu ajutorul celor mai bune tehnici disponibile, bazate pe următoarele criterii: — efectul fiecărei Opțiuni asupra sănătății și siguranței publice; — costul punerii în aplicare a Opțiunii; — perspectivele de reușită a fiecărei Opțiuni; — măsura în care fiecare Opțiune va împiedica orice daună care s-ar putea produce în viitor și va evita daunele colaterale care s-ar putea produce ca rezultat al punerii în aplicare a acestei Opțiuni; — măsura în care fiecare Opțiune are efecte favorabile asupra fiecărui component al resursei naturale și/sau serviciului; — măsura în care fiecare Opțiune ține seama de aspectele sociale, economice și culturale relevante și de alți factori relevanți specifici locului; — termenul necesar pentru repararea efectivă a daunei aduse mediului; — măsura în care fiecare Opțiune permite reabilitarea locului în care s-a produs dauna asupra mediului; — legătura geografică cu situl afectat. 1.3.2. La evaluarea diferitelor Opțiuni de reparare identificate, se pot alege măsuri de reparare primară care nu restabilesc în întregime starea inițială a apelor sau a speciilor sau habitatelor naturale protejate care au fost prejudiciate sau care o restabilesc mai încet. Această decizie se poate lua numai în cazul în		Agentia Nationala pentru Protectia Mediului poate alege masurile reparatorii al caror cost este echivalent cu valoarea monetara estimata a resurselor naturale si/sau a serviciilor pierdute. Masurile reparatorii complementare si compensatorii se stabilesc astfel incat sa furnizeze resurse naturale si/sau servicii suplimentare tinand seama de perioada de timp necesara si de cerintele de planificare a masurilor reparatorii. De exemplu, cu cat este mai lunga perioada de revenire la starea initiala, cu atat va fi mai mare numarul masurilor reparatorii compensatorii care vor fi luate, toate celelalte ramanand egale. 1.3. Alegerea optiunilor reparatorii 1.3.1. Optiunile rezonabile reparatorii se evalueaza folosind cele mai bune tehnologii disponibile, pe baza urmatoarelor criterii: - efectul fiecărei optiuni asupra sanatatii si securitatii populatiei; - costul punerii in aplicare a optiunii; - sansele de reusita a fiecărei optiuni; - masura in care fiecare optiune va preveni viitoare prejudicii si va evita prejudicii	

1	2	3	4	5
	care resursele naturale și/sau serviciile pierdute la locul primar, ca urmare a deciziei, sunt compensate de o consolidare a acțiunilor complementare sau compensatorii care pot furniza un nivel de resurse naturale și/sau servicii similar cu nivelul celor pierdute. Acest lucru se va întâmpla, de exemplu, în cazul în care resursele naturale și/sau serviciile echivalente ar putea fi furnizate în altă parte cu costuri mai mici. Aceste măsuri de reparare suplimentare se definesc în conformitate cu regulile prevăzute la punctul 1.2.2. 1.3.3. Fără să aducă atingere regulilor prevăzute la punctul 1.3.2, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), autoritatea competentă este abilitată să decidă că nu ar mai trebui să se ia alte măsuri de reparare, în cazul în care: (a) măsurile de reparare care au fost deja luate garantează că nu mai există nici un risc considerabil de impact negativ asupra sănătății umane, apelor sau speciilor și habitatelor naturale protejate și (b) costurile măsurilor de reparare care ar trebui să se ia pentru a ajunge la starea inițială sau la un nivel similar ar fi disproporționate față de beneficiile ecologice așteptate. 2. Repararea daunelor aduse solului Se iau măsurile necesare pentru a garanta, cel puțin, eliminarea, controlul, limitarea sau reducerea contaminanților relevanți, astfel încât solurile contaminate, ținând seama de utilizarea lor actuală sau prevăzută pentru viitor în momentul producerii daunelor, să nu mai		colaterale care s-ar putea produce ca rezultat al punerii în aplicarea a acestei opțiuni; - măsura în care fiecare opțiune are efecte favorabile asupra fiecărei componente a resursei naturale și/sau serviciului; - măsura în care fiecare opțiune ține cont de aspectele sociale, economice și culturale relevante și de alți factori relevanți specifici locului; - termenului necesar pentru ca refacerea prejudiciului asupra mediului să fie efectivă; - măsura în care fiecare opțiune conduce la refacerea zonei prejudiciate; - legătura geografică cu zona prejudiciată. 1.3.2. La evaluarea diferitelor opțiuni reparatorii identificate, pot fi alese măsuri reparatorii primare care nu restabilesc în întregime starea inițială a apelor sau a habitatelor naturale ori speciilor protejate care au fost prejudiciate, sau măsuri care produc o refacere mai lentă. Aceasta decizie poate fi luată numai dacă resursele naturale și/sau serviciile existente ale sitului primar ca urmare a deciziei, sunt compensate prin intensificarea acțiunilor complementare sau compensatorii în	

1	2	3	4	5
	prezinte vreun risc considerabil de impact negativ asupra sănătății umane. Existența unui astfel de risc se apreciază prin intermediul unor proceduri de evaluare a riscurilor, luând în considerare caracteristicile și funcția solurilor, tipul și concentrația de substanțe, preparate, organisme sau microorganisme dăunătoare, gradul de risc pe care îl prezintă și posibilitatea de dispersie. Utilizarea se stabilește pe baza reglementărilor privind utilizarea solului sau a altor reglementări relevante în vigoare, după caz, în momentul producerii daunei. În cazul în care destinația solurilor se schimbă, se iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice risc de impact negativ asupra sănătății umane. În absența unor reglementări în domeniul utilizării solurilor sau a altor reglementări relevante, natura zonei relevante în care s-a produs dauna, ținând seama de potențialul de dezvoltare a zonei, determină utilizarea zonei respectiv. Se ia în considerare o Opțiune de regenerare naturală, adică o Opțiune în care nu are loc nici o intervenție umană directă în procesul de reabilitare.		scopul furnizării unui nivel similar al resurselor si/sau serviciilor, așa cum existau. O astfel de situație este, de exemplu, când resursele naturale si/sau serviciile echivalente pot fi furnizate altundeva, la un cost mai mic. Măsurile reparației suplimentare se stabilesc în conformitate cu regulile prevăzute la secțiunea 1.2.2. 1.3.3. Fără a aduce atingere regulilor stabilite la secțiunea 1.3.2. și conform art.19, agenția locală pentru protecția mediului este abilitată să decida ca nu este necesar a se lua măsuri suplimentare reparației în cazul în care: (a) măsurile reparației deja luate garantează ca nu mai există nici un risc semnificativ care să afecteze în mod negativ sănătatea umană, apele sau speciile și habitatele naturale protejate, și (b) costul măsurilor reparației care trebuie luate pentru atingerea stării initiale sau a unui nivel similar ar fi disproporționat în raport cu beneficiile de mediu așteptate. 2. Repararea prejudiciului asupra solului Se iau măsurile necesare pentru a asigura, cel puțin, eliminarea, controlul, izolarea sau diminuarea poluanților relevanți, astfel încât solul contaminat, ținând cont de utilizarea lui actuală sau viitoare, aprobată la momentul prejudiciului, să nu mai prezinte vreun risc	

1	2	3	4	5
			semnificativ cu impact negativ asupra sanatatii umane. Prezenta unor astfel de riscuri se evalueaza prin proceduri de evaluare a riscului, avand in vedere caracteristicile si categoria de folosinta a solului, tipul si concentratia substantelor, preparatelor, organismelor sau microorganismelor periculoase, gradul de risc pe care acestea il reprezinta si posibilitatea de dispersie. Categoria de folosinta a solului se stabileste pe baza reglementarilor care privesc folosinta solului sau a altor reglementari relevante, in vigoare la data producerii prejudiciului. In cazul in care se schimba categoria de folosinta a solului, se iau toate masurile necesare pentru a preveni orice efectele negative asupra sanatatii umane. In cazul in care nu exista reglementari privind folosinta solului sau alte reglementari relevante, categoria de folosinta a zonei respective se determina in functie de caracteristica suprafetei unde s-a produs prejudiciul, luand in considerare dezvoltarea sa previzionata. Se ia in considerare optiunea de regenerare pe cale naturala, optiune in care nu are loc nici o interventie umana directa in procesul de regenerare.	
Ane xa III	ACTIVITĂȚILE MENTIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1) 1. Exploatarea instalațiilor care fac obiectul unui permis, în temeiul Directivei 96/61/CE a	Anexa nr. 3	Activitățile pentru care raspunderea este obiectiva 1. Functionarea instalatiilor care fac obiectul procedurii de autorizare integrată de mediu	

¹ JO L 257, 10.10.1996, p. 26, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

1	2	3	4	5
	Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării¹. Este vorba despre toate activitățile menționate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția instalațiilor sau părților de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testarea unor noi produse și procedee. 2. Operațiunile de gestionare a deșeurilor, inclusiv colectarea, transportul, recuperarea și eliminarea deșeurilor și a deșeurilor periculoase, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și gestionarea ulterioară a stațiilor de eliminare, care fac obiectul unui permis sau al unei înregistrări în temeiul Directivei 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile² și al Directivei 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase³.		conform prevederilor OUG nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 84/2006. Aceasta înseamnă activitățile prevăzute în anexă nr.1 a OUG nr. 152/2005 aprobată cu modificări prin Legea nr. 84/2006, cu excepția instalațiilor sau părți ale instalațiilor utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi. 2. Activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor și a deșeurilor periculoase, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și monitorizarea post-inchidere a depozitelor de deseuri, care fac obiectul autorizării sau înregistrării, potrivit prevederilor OUG nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea	

² JO L 194, 25.7.1975, p. 39, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

³ JO L 377, 31.12.1991, p. 20, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/31/CE (JO L 168, 2.7.1994, p. 28).

⁴ JO L 182, 16.7.1999, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

⁵ JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

⁶ JO L 129, 18.5.1976, p. 23, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/60/CE.

⁷ JO L 20, 26.1.1980, p. 43, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁸ JO 196, 16.8.1967, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003.

⁹ JO L 200, 30.7.1999, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

¹⁰ JO L 230, 19.8.1991, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

¹¹ JO L 123, 24.4.1998, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

¹² JO L 319, 12.12.1994, p. 7, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/28/CE a Comisiei (JO L 90, 8.4.2003, p. 45).

¹³ JO L 235, 17.9.1996, p. 25, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/29/CE a Comisiei (JO L 90, 8.4.2003, p. 47).

¹⁴ JO L 247, 5.10.1993, p. 19, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 324, 29.11.2002, p. 53).

¹⁵ JO L 188, 16.7.1984, p. 20, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

¹⁶ JO L 117, 8.5.1990, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

¹⁷ JO L 106, 17.4.2001, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 24).

¹⁸ JO L 30, 6.2.1993, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei (JO L 349, 31.12.2001, p. 1).

1	2	3	4	5
	Aceste activități presupun, între altele, exploatarea depozitelor de deșeurilor în temeiul Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeurilor⁴ și exploatarea instalațiilor de incinerare în temeiul Directivei 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor⁵. În sensul prezentei directive, statele membre pot decide că aceste activități nu includ înprăritarea, în scopuri agricole, a nămolului de epurare provenit din instalațiile de tratare a apelor urbane reziduale, tratate în conformitate cu un standard aprobat. 3. Orice deversare în apele interioare de suprafață care face obiectul unei autorizări prealabile în conformitate cu Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității⁶. 4. Orice deversare a substanțelor în apele subterane, care face obiectul unei autorizări prealabile în temeiul Directivei 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase⁷. 5. Deversarea sau introducerea unor substanțe poluante în apele de suprafață sau subterane care fac obiectul unui permis, al unei autorizații sau al unei înregistrări în temeiul Directivei 2000/60/CE.		nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare. Activitățile de gestionare a deșeurilor presupun, între altele, operarea depozitelor de deșeurilor conform HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, precum și operarea instalațiilor de incinerare conform HG nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare. 3. Orice deversare în apele interioare de suprafață care face obiectul unei autorizări prealabile conform cu HG. nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuarilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, cu modificările și completările ulterioare. 4. Orice deversare a substanțelor în apele subterane, care face obiectul unei autorizări prealabile conform HG. nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuarilor, emisiilor și pierderilor de substanțe	

1	2	3	4	5
	privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase⁸; (b) preparatelor periculoase în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase⁹; (c) produselor fitofarmaceutice prevăzute la articolul 2 punctul (1) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor fitofarmaceutice¹⁰; (d) produselor biocide prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și Consiliului din 16 februarie 1998 privind introducerea pe piață a produselor biocide¹¹. 8. Transportul rutier, feroviar, pe cale navigabilă, maritim sau aerian al mărfurilor periculoase sau al mărfurilor poluante definite în anexa A la Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 de apropiere a legislațiilor		6. Captarea și îndiguierea apelor, care fac obiectul unei autorizări prealabile conform Legii apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare. 7. Fabricarea, utilizarea, depozitarea, tratarea, condiționarea, eliminarea în mediu și transportul pe amplasament a: (a) „a) substanțelor și preparatelor periculoase prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea de Guvern nr. 1408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase;” Punctul (b) este transpus tot prin punctul (a) (b) produselor de protecție a plantelor	OUG 200/2000 la care se facea anterior trimitere a fost abrogată, iar în prezent actul normativ din domeniul relevant este din Hotărârea de Guvern nr. 1408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase

⁸ JO 196, 16.8.1967, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003.

⁹ JO L 200, 30.7.1999, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

¹⁰ JO L 230, 19.8.1991, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

¹¹ JO L 123, 24.4.1998, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

1	2	3	4	5
	6. Captarea și îndiguierea apelor supuse unei autorizații prealabile în temeiul Directivei 2000/60/CE. 7. Fabricarea, utilizarea, depozitarea, tratarea, condiționarea, eliminarea în mediu și transportul la locul de depozitare a: (a) substanțelor periculoase în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase⁸; (b) preparatelor periculoase în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase⁹; (c) produselor fitofarmaceutice prevăzute la articolul 2 punctul (1) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor fitofarmaceutice¹⁰; (d) produselor biocide prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și Consiliului din 16 februarie 1998 privind introducerea pe piață a produselor biocide¹¹. 8. Transportul rutier, feroviar, pe cale navigabilă, maritim sau aerian al mărfurilor		prioritar periculoase, cu modificările și completările ulterioare. 5. Deversarea sau introducerea unor substanțe poluante în apele de suprafață sau subterane, care face obiectul unui aviz sau autorizații conform Legii apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare. 6. Captarea și îndiguierea apelor, care fac obiectul unei autorizări prealabile conform Legii apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare. 7. Fabricarea, utilizarea, depozitarea, tratarea, condiționarea, eliminarea în mediu și transportul pe amplasament a: (a) substanțelor și preparatelor periculoase prevăzute la art.7 din Ordonanța de Urgență nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase. Punctul (b) este transpus tot prin punctul (a)	

1	2	3	4	5
	periculoase sau al mărfurilor poluante definite în anexa A la Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase¹² sau în anexa la Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul feroviar de mărfuri periculoase¹³ sau în Directiva 93/75/CEE a Consiliului din 13 septembrie 1993 privind cerințele minime pentru navele care au ca destinație sau punct de plecare porturile Comunității și care transportă mărfuri periculoase ori poluante¹⁴. 9. Exploatarea instalațiilor supuse unei autorizări în temeiul Directivei 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale¹⁵, în ceea ce privește eliminarea în aer a substanțelor poluante reglementate de directiva menționată anterior. 10. Orice utilizare limitată, inclusiv transportul, a microorganismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind utilizarea limitată a microorganismelor modificate genetic¹⁶. 11. Orice diseminare deliberată în mediu, orice transport sau introducere pe piață a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 2001/18/CEE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷. 12. Transportul transfrontalier al deșeurilor, în interiorul, la intrarea sau la ieșirea din		(b) produselor de protecție a plantelor prevăzute la art.3 din Hotărârea Guvernului nr. 1559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare (c) produselor biocide prevăzute la art.10 lit.c) din HG nr. 956/2005 privind plasarea pe piața a produselor biocide, cu modificările și completările ulterioare 8. Transportul rutier, feroviar, fluvial, maritim sau aerian al mărfuri periculoase sau poluante definite în anexa A a Hotărârii Guvernului nr.1374/2000 pentru aprobarea normelor privind aplicarea etapizată, în traficul intern, a prevederilor Acordului European referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase – A.D.R., încheiată la Geneva la 30 septembrie 1957, la care România a aderat prin Legea nr.31/1994, cu modificările și completările ulterioare sau în anexa la Ordonanța Guvernului nr.49/1999 privind transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată – RID, aprobată prin Legea nr.788/2001 sau în Directiva 93/75/CEE a Consiliului din 13 septembrie 1993 privind cerințele minime pentru navele care au ca destinație sau punct de	

1	2	3	4	5
	Uniunea Europeană, se supune unei autorizării prealabile sau se interzice în sensul Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuril în interiorul, la intrarea și la ieșirea din Comunitatea Europeană¹⁸. 13. Gestionarea deșeurilor extractive în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.		plecare porturile Comunității și care transportă mărfuri periculoase ori poluante. - Nu se transpune 9. Orice utilizare în condiții de izolare, inclusiv transportul microorganismelor modificate genetic conform prevederilor legislației în domeniu privind utilizarea condiții de izolare a organismelor modificate genetic. 10. Orice introducere deliberată în mediu, orice transport sau orice introducere pe piață a organismelor modificate genetic, conform legislației în domeniu privind introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic/ 11. Transportul transfrontier al deșeurilor în, inspre sau dinspre Uniunea Europeană, care necesita o autorizare prealabila sau care este interzis conform Regulamentului Consiliului nr.259/93/CEE privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în, inspre și dinspre Comunitatea Europeană. Incepand cu 12 iulie 2007, trimiterea la Regulamentul Consiliului nr.259/93/CEE se considera a fi facuta la Regulamentul Parlamentului european si al Consiliului nr.1013/2006/CE.	

1	2	3	4	5
			12. Gestionarea deșeurilor extractive, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.	Introdus prin articol unic pct. 4 din Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, ca urmare a modificărilor survenite
Anexa IV	CONVENȚIILE INTERNAȚIONALE LA ARTICOLUL 4 (a) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind răspunderea civilă pentru daune cauzate de poluarea cu hidrocarburi; (b) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind înființarea unui fond internațional pentru acordarea de despăgubiri pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi; (c) Convenția internațională din 23 martie 2001 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei; (d) Convenția internațională din 3 mai 1996 privind răspunderea și acordarea de despăgubiri pentru daunele legate de transportul pe mare al substanțelor periculoase și nocive;	Anexa nr. 4	Convențiile internaționale care reglementează răspunderea sau compensarea pentru incidentele din domeniul transporturilor a) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, încheiată la Londra la 27 noiembrie 1992 la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr.15/2000; b) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind stabilirea unui Fond internațional pentru compensarea daunelor provocate prin poluarea cu hidrocarburi c) Convenția internațională din 23 martie 2001 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluarea cu combustibil de consum de la nave	

1	2	3	4	5
	(e) Convenția din 10 octombrie 1989 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate în timpul transportului rutier, feroviar și pe cale de navigație interioară a mărfurilor periculoase.		d) Convenția internațională din 3 mai 1996 privind răspunderea și compensația pentru daune în legătura cu transportul pe mare al substanțelor periculoase și toxice e) Convenția din 10 octombrie 1989 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse în timpul transportului pe sosea, cale ferată și cu vase de navigație fluvială a mărfurilor periculoase	
Ane xa V	INSTRUMENTELE INTERNAȚIONALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (4) (a) Convenția de la Paris din 29 iulie 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare și Convenția Suplimentară de la Bruxelles din 31 ianuarie 1963; (b) Convenția de la Viena din 21 mai 1963 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare; (c) Convenția din 12 septembrie 1997 privind despăgubirile suplimentare pentru daunele nucleare; (d) Protocolul Comun din 21 septembrie 1988 privind punerea în aplicare a Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris; (e) Convenția de la Bruxelles din 17 decembrie 1971 privind răspunderea civilă în domeniul transportului maritim al materialului nuclear.	Anexa nr. 5	Instrumentele internaționale care reglementează răspunderea sau compensarea pentru incidentele din domeniul nuclear a) Convenția de la Paris din 29 iulie 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare și Convenția Suplimentară de la Bruxelles din 31 ianuarie 1963; b) Convenția de la Viena din 21 mai 1963 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, la care România a aderat prin Legea nr. 106/ 1992 pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris; c) Convenția din 12 septembrie 1997 privind compensațiile suplimentare pentru daunele nucleare ratificată de România prin Legea	

1	2	3	4	5
			nr.5/1999; d) Protocolul Comun din 21 septembrie 1988 privind punerea în aplicare a Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris la care România a devenit parte prin Legea nr. 106/3 octombrie 1992 pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris; e) Convenția de la Bruxelles din 17 decembrie 1971 privind răspunderea civilă în domeniul transportului maritim al materialului nuclear.	
Anexa VI	INFORMAȚIILE ȘI DATELE MENȚIONATE LA articolul 18 alineatul (1) Rapoartele prevăzute la articolul 18 alineatul (1) conțin o listă a cazurilor de daune ecologice și a cazurilor de răspundere în temeiul prezentei directive, cu următoarele informații și date pentru fiecare caz: 1. Tipul de daună adusă mediului, data la care această daună s-a produs și/sau a fost descoperită și data la care au fost deschise procedurile prevăzute de prezenta directivă. 2. Codul de clasificare a activităților persoanei sau persoanelor juridice răspunzătoare¹⁹. 3. Răspunsul la întrebarea dacă părțile răspunzătoare sau entitățile calificate au inițiat	Anexa nr. 6	Informațiile și datele care se raportează Comisiei Europene Raportul prevăzut la articolul 44 alin.(1) include o listă a cazurilor de prejudicii asupra mediului și a cazurilor de răspundere conform prezentei legi, și conține următoarele informații și date pentru fiecare caz în parte: 1. Tipul de prejudiciu asupra mediului, data la care acesta s-a produs și/sau a fost identificat și data la care au fost inițiate procedurile prevăzute de prezenta lege 2. Codul de clasificare a activităților persoanei sau persoanelor juridice responsabile, conform H.G. nr. 656/1997 privind aprobarea	

¹⁹ Se poate utiliza codul NACE [Regulamentul (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1)]

1	2	3	4	5
	proceduri de atac judiciare (Se specifică tipul solicitanților și rezultatele procedurilor). 4. Rezultatele procesului de reparare. 5. Data încheierii procedurilor. Statele membre pot include în rapoartele lor orice alte informații și date pe care le consideră utile pentru a permite evaluarea corectă a funcționării prezentei directive, de exemplu: 1. Costurile suportate pentru desfășurarea procedurilor de reparare și prevenire, în sensul prezentei directive: — plătit direct de către părțile răspunzătoare, în cazul în care aceste informații sunt disponibile; — recuperate de la părțile răspunzătoare; — nerecuperate de la părțile răspunzătoare (Se indică motivele pentru care aceste costuri nu au fost recuperate.) 2. Rezultatele acțiunilor de promovare și de punere în aplicare a instrumentelor de garanție financiară utilizate în conformitate cu prezenta directivă. 3. O evaluare a costurilor administrative anuale suplimentare suportate de autoritățile publice pentru crearea și punerea în funcțiune a structurilor administrative necesare pentru punerea în aplicare și respectarea prezentei directive. Declarația Comisiei privind articolul 14 alineatul (2) — Directiva privind răspunderea pentru daunele aduse mediului Comisia ia notă de articolul 14 alineatul (2). În conformitate cu acest articol, Comisia va		Clasificarii activitatilor din economia nationala — CAEN, cu modificarile si completarile ulterioare. 3. Initierea, dupa caz, a procedurii de contencios administrativ fie de catre părțile responsabile fie de catre persoanele care au calitate procesuala activa confor prevederilor prezentei legi. Se specifică categoria reclamanților și rezultatele procedurii. 4. Rezultatele procesului de reparare. 5. Data încheierii procedurii de contencios administrativ prevazuta la art.7 alin.(1) si art.24 alin.(1) si a procedurii de recuperare a costurilor, prevazuta la art.31. Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului poate solicita Agentiei judetene pentru protectia mediului includerea în raportul prevazut la art.44 a oricaror alte informații și date pe care le consideră utile pentru a permite evaluarea corectă a aplicarii prezentei legi, de exemplu: a) Costurile suportate pentru realizarea masurilor preventive si reparatorii, conform prezentei legi: — plătite direct de către părțile responsabile, în cazul în care aceste informații sunt disponibile; — recuperate de la părțile responsabile;	

1	2	3	4	5
	prezenta, la sase ani de la intrarea în vigoare a directivei, un raport care include, <i>inter alia</i>, disponibilitatea, la un cost rezonabil, și condițiile asigurărilor, precum și alte tipuri de garanție financiară. Raportul va include seama, în special, de dezvoltarea prin intermediul forțelor pieței a unor produse corespunzătoare de garanție financiară legate de aspectele menționate. Acesta va lua în considerare, de asemenea, o abordare progresivă în funcție de tipul daunei și de natura riscurilor. Ținând seama de acest raport, Comisia își va prezenta, după caz și în cel mai scurt timp, propunerile. Comisia va realiza o evaluare a impactului, referindu-se la aspecte economice, sociale și de mediu, în conformitate cu regulile relevante în vigoare, în special Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare și Comunicarea Comisiei privind evaluarea impactului		— nerecuperate de la părțile responsabile, cu indicarea motivelor pentru care aceste costuri nu au fost recuperate. b) Rezultatele acțiunilor de promovare și de punere în aplicare a instrumentelor financiare utilizate în conformitate cu prezenta lege. c) O evaluare a costurilor administrative anuale suplimentare suportate de autoritățile publice pentru crearea și punerea în funcțiune a structurilor administrative necesare pentru implementarea și controlul aplicării prezentei legi.	
Declarația Comisiei asupra articolului 14(2) – Directiva privind raspunderea de mediu Comisia ia nota de articolul 14(2). În conformitate cu acest articol, Comisia va prezenta un raport, la sase ani după intrarea în vigoare a directivei, acoperind, <i>inter alia</i>, disponibilitatea la costuri rezonabile, condiții de asigurare și alte tipuri de instrumente de asigurare financiară. Raportul va lua în considerare, în particular, dezvoltarea de către forțele de piață a unor produse corespunzătoare de siguranță financiară, în legătură cu aspectele la care se face referire. Se va avea în vedere și o abordare graduală în concordanță cu tipul de			Nu se transpune	

1	2	3	4	5
	prejudiciu si cu natura riscurilor. In lumina acestui raport, daca este cazul, Comisia trimite cat mai curand posibil propuneri. Comisia va realiza o evaluare a impactului asupra mediului, extinsa la aspectele economice, sociale si de mediu, in conformitate cu regulile in cauza existente, si in particular, cu acordul interinstitucional asupra unui Proces mai Bun de Elaborare a Legilor si asupra Comunicarii sale privind Evaluarea Impactului [COM (2002) 276 final].			

¹ In textul ordonantei de urgenta s-a preferat utilizarea termenului de „prejudiciu”, in loc de termenul „dauna”, propus de Institutul European Român, deoarece:

- termenul „prejudiciu” se foloseste cu precadere in limbajul juridic;
- termenii sunt, potrivit DEX, sinonimi.

² In textul ordonantei de urgenta s-a preferat utilizarea termenului de „insurmontabil”, in loc de termenul „irezistibil”, propus de Institutul European Român, deoarece:

- termenul „insurmontabil” se foloseste cu precădere în limbajul juridic;
- termenul „irezistibil” nu este potrivit cu descrierea unei acțiune/fenomen natural etc.

³ In textul ordonantei de urgenta s-a preferat utilizarea termenului de “raspandire”, in loc de termenul „inmultire”, propus de Institutul European Român, deoarece:

- trebuie subliniata actiunea de propagare a unei specii sau populatii asa cum se prevede si in directiva („propagation”);
- capacitatea de raspandire reprezinta imprastierea pe o anumita suprafata geografica si depinde de dinamica proprie a unei specii sau populatii, asa cum se mentioneaza si in directiva.